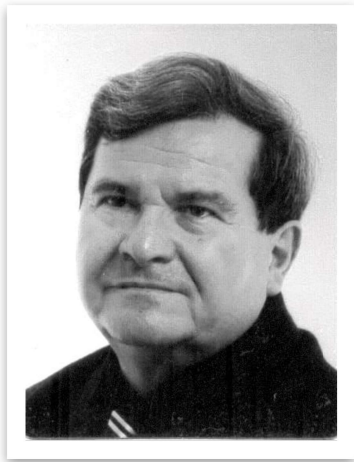

Dr inż. Paweł Borowczak

Paweł Borowczak urodził się w 1947 r. w Poznaniu, w rodzinie robotniczej. W latach 1954-1961 uczęszczał do szkoły podstawowej w Poznaniu. Od 1961 do 1966 r. był uczniem Technikum Geodezyjno-Drogowego w Poznaniu. Po zdaniu matury został technikiem geodetą i 1 września 1966 r. podjął pracę w Miejskiej Pracowni Geodezyjnej w Poznaniu. Po odbyciu rocznego stażu, w październiku 1967 r. jako technik rozpoczął pracę na Politechnice Poznańskiej w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania. We wrześniu 1968 r. został słuchaczem Studium Wieczorowego na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej. W 1970 r. po reorganizacji uczelni podjął pracę na stanowisku pracownika naukowo-technicznego w Pracowni Mechaniki Gruntów i Fundamentowania Instytutu Inżynierii Lądowej. W kwietniu 1973 r. ukończył studia wieczorowe na Wydziale Budownictwa Lądowego i otrzymał tytuł inżyniera budownictwa drogowego.

W latach 1970-1973 był członkiem Rady Wydziału ds. młodzieży. 1 lipca 1973 r. powierzono mu obowiązki inżyniera, a we wrześniu objął stanowisko konstruktora. W 1974 r. podjął zaoczne studia magisterskie na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej. W kwietniu 1975 r. został zatrudniony na stanowisku specjalisty. W listopadzie 1976 r. ukończył studia w zakresie budownictwa drogowego, w specjalności drogi i mosty, uzyskał tytuł magistra inżyniera budownictwa drogowego. W marcu 1978 r. powierzono mu funkcję kierownika Laboratorium Pracowni Mechaniki Gruntów i Fundamentowania, którą w późniejszym Zakładzie Geotechniki i Geologii Inżynierskiej Instytutu Inżynierii Lądowej PP pełnił do 31 stycznia 1997 r. W tym okresie prowadził samodzielne badania nad konsolidacją gruntów słabych. Efektem tych prac było napisanie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ konsolidacji gruntów mało spoistych na zmiany ich parametrów geotechnicznych”, za którą w 1999 r. otrzymał nagrodę Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. 1 lutego 1997 r. został nauczycielem akademickim zatrudnionym na stanowisku wykładowcy. W czerwcu 1998 r., po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa, przez dwa lata pracował na stanowisku starszego wykładowcy. 1 października 2010 r. aż do przejścia na emeryturę pracował na stanowisku adiunkta w Zakładzie Geotechniki i Geologii Inżynierskiej.

Ma uprawnienia projektowo-wykonawcze w specjalności budownictwa konstrukcyjno-inżynierskiego i do sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich. W latach 1992-2004 pracował na 1/2 etatu w Biurze Projektowo-Badawczym Budownictwa Ogólnego „MIASTOPROJEKT-POZNAŃ” na stanowisku starszego specjalisty ds. fundamentowania.

Wydał ponad 30 publikacji z dziedziny badań gruntów mało spoistych i z zakresu posadowienia obiektów na gruntach słabych.

Jest głównym projektantem wzmocnienia podłoża składającego się z odpadów komunalnych dla budowy I etapu trasy Nowe Zawady w Poznaniu, a także autorem i współautorem dokumentacji geologiczno-inżynierskich, opracowanych m.in. dla takich inwestycji, jak: budowa zakładów Volkswagen w Poznaniu, budowa garażu podziemnego na pl. Wolności w Poznaniu, rozbudowa centrum Stary Browar, rozbudowa AWF w Poznaniu, budowa fabryki autobusów MAN w Tarnowie Podgórnym i innych obiektów halowych. Jest koreferentem dokumentacji geologiczno-inżynierskich sporządzonych m.in. dla budowy Zakładów Chemicznych HEMPEL w Niepru-

szewie i projektu budowy estakady i mostu przez Wisłę w Toruniu. Ma na swoim koncie wiele ekspertyz i dokumentacji sporządzonych dla potrzeb rewitalizacji obiektów zabytkowych. Był recenzentem 20 prac dyplomowych oraz promotorem 3 prac magisterskich.

Członek Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa od 2001 r.

Dr inż. Paweł Borowczak przeszedł na emeryturę w 2013 r.